

Szerkesztőség:
Főter, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.
Bérmennel leveleket csak ismert
keztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Főter, a törvényszék melletti Neumann-
házak utczára nyíló helyiségben.
Hirdetések díjazabály szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben hazhoz hordva:
Egész évre . . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . . 6 t.
Negyed évre . . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . . . 1 frt.

Videkre postán küldve:
Egész évre . . . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . . . 1 frt 20 kr.
Hirdetések helyben ártandók.

Francia-orosz szövetség.

Arad. július 23.

Hogy egy szabad állam, mely csak nemrég dobta le magáról az önkényuralom által kovácsolt rabláncokat, zsarnok kormány barságát keresse, s az ő szövetsége után törekedjék, ez a furcsa föladat Franciaországban juthatott csak osztályrészül. Okát nem is nagyon nehéz kitalálni.

Franciaország nem bírja feledni Elzász Lothringia elvesztését, s azt az adandó legelső alkalommal visszahódítani a legfőbb törekvése. Ugy de Franciaország nagyon jól tudja, hogy amikor ő hadijerjét gyarapította, hadiszervezetét javította, akkor nem pihent Németország sem, s a haladás és javítás tekintetében vele legalább is versenyt tartott elannyira, hogy hacsak az egységes német állam benső életében valami disharmonia nem keletkezett, vele egy újabb megaláztatás veszélye nélkül háborúba nem elegendhetik, és ha az az optimistább föltevés uralomra juthatna, hogy egy újabb háborúban a hadi szerencse csakugyan nekik fogna kedvezni, ez esetben Ausztria-Magyarország, mely Németország szövetes társa, a veszély pillanatában mulhatlanul mellé állva, a szerencse serpenyőjét mégis a német hadsereg javára segítne lebillenteni; így tehát nem érezvén elegendő erőt önmagukban, elvesztett két tartományuk visszaszerzéséhez, szövetségesek után néznek, s ilyenül a mostani politikai viszonyok közt a legalkalmassabbnak Oroszországot tartják; azért is, mert kétségtelenül roppant erőt nyújthatna segélyül szorongatás esetén a francziáknak, de meg azért is, mert tán nincs egyetlen állam se a világon, hol csupán kormányzás érdemeiből oly roppant áldozatokat volnának hajlandók meghozni, mint éppen Oroszországban; s így biztos tudatában vannak, hogy mihielyt a csellekre alkalmas idő bekövetkezik, kelőleg biztosított vizsontszolgálatok fejében Oroszország kész lesz legalább abban segítségére lenni a francziáknak, hogy a német és osztrák-magyar határok összpontosított nagyobb számú haderejével lekötő az osztrák-magyar hadsereget egészen, a németet pedig a határok őrzésére szükséges tetemesebb erő visszatartásával annyira fogja gyöngyíteni, hogy a francziáknak alkalmuk nyílhatna a kölcsön visszafizetésére.

A Chanzy emlékszobor leleplezési ünnepélyen előfordult tüntetés a jelenlevő orosz katonai meghatalmazott tábornok személye s az általa képviselt

selt Oroszország mellett, azt látszik igazolni, hogy Franciaország csakugyan semmitéle eszközt nem hagyta fölhasználatlanul, ha azt céljaira elérni alkalmasnak találta, és viszont Oroszország saját érdekeinek előmozdítása céljából kész volna a neki nyújtott szövetségi ajánlatot elfogadni. Az érdekek így feltűnő találkozásából aztán akár egész bizonyossá vehetőnk, hogy az orosz-francia szövetség csakugyan létre is fogna jönni, s annak érvényesítésére a kínálózó legelső alkalmat fogják fölhasználni; csak hogy ez a számítás addig, amíg Bismarck Németország ügyeit vezeti, alig nyerhet valószínűséget, mert az ő éles esztét alig kerülheti ki az oroszok és francziák ebbeli törekvései; ha pedig e két állam kártyáiba Bismarck belátni képes, képes arra is, hogy minden számításukat keresztül-kasul huzogassa, egyiknek is, másiknak is olyan bajokat hozva nyakába, melyeknek elintézése egymagában is annyi dolgot szerez nekik, hogy kapzskodásra s megtorlásokra idejük ne maradhasson.

Adi vélnk csalódhatni azon föltevésünkben, hogy Kálnokynak Bismarckkal való találkozása a keleti bonnyodalmak kitörésének megakadályozására, vagy a két állam érdekeinek megfelelőleg leendő elintézésére szükségesnek vélt tennivalók megállapításán kívül a francia-orosz szövetség ügyét is kellő méltatásban fogja részeltetni; s hogy Bismarcknak sikerülni fog ellenében olyan sakkhuzásokat tenni, melyek e létező szövetség erejét a minimumra redukálják.

Más kérdés, hogy az orosz-francia véd- és daczövetségnek a jövőre nézve mily kilátásai lehetnek? Erre bajos volna ma még határozott választ adni, mert a politikai viszonyok mikénti alakulására egy órai esemény, egy ember halála, vagy egynek váratlan föllépése is oly nagy befolyással lehet, mely az előbbi állapotokat gyökerestül fölforgatva, újakat teremt s azzal részben apasztja, részben szaporítja ellenségei és szövetségesei, vagy legalább jó barátai számát. Ilyen fordulat volna várható Vilmos, vagy Bismarck halálával, vagy ennek viszszaalépésével, amikor lehet, hogy Németország új vezérférjai az osztrák-magyar barátságánál többre becsülvék az oroszokét, ezekkel lépnek szorosabb viszonyba, s a mely körülmény aztán minket hajtana át a másik táborba, mert köztünk és Oroszország közt béke még lehetséges egy ideig, de érdekeink ellentétes voltánál fogva szövetséges társak nem lehetünk.

De az is meglehetne, hogy éppen Bismarcknak a szerepléstől való visszavonulása szolgáltatná a legjobb alkalmat a francia-orosz szövetség megkötésére, s ez esetben olyan ekkeseredetten vivandó harcra lehetünk elkészülve, a milyen talán még nemzetek közt soha nem volt; s ettől az irtóztató háborútól megóva nem leszünk mi sem. Szerep, véres szerep jut nekünk ki belőle, csak legalább azzal az eredménnyel, hogy a nyughatatlan északi colossust agyaglábairól lerántani sikerülhetne.

Az a rokonszeny, mely részünkről a francziák ohajait kíséri, épp úgy nem fog megakadályozni minket a franciaellenes szövetségben, amint őket szabad nemzetet nem gátolta a zsarnoksággal való összeülekezésben, s azért az ő — a mi rokonszenyünkre épített esetleges reményeik meg fognak hiúsulni a netaláni összemérkezés alkalmával, mert ahol mi muszátk látunk, ott a francziáról megfélekedzünk.

(K. B.)

A cholera ellen teendő óvintézkedésekre
nézve a belügyminiszter a következő körrendeletet bocsátotta ki: A közös hadügyminiszter folyó évi július hó 8-án 1575. szám alatt kelt átirata kíséretében azon rendeletnek másolatát küldi, melyet a Triestben fellépett choleraesetek alkalmából az összes területi katonai parancsnokságokhoz intézett. Ezen rendeletből kifolyólag a katonai hatóságok részéről a szükséges óv- és gyógyintézkedések a legnagyobb kiterjedésben megtörtettek. A mi pedig a katonák — szabadságot és utonczónak járványos helyekről való szállításának korlátozását illeti: erre nézve elrendeltetett, hogy az esetben, ha kisebb csapatok vagy egyesek szállítása elkerülhetlen lenne: úgy az illetők mindannyiszor távozásuk előtt és rendeltetésük helyére való megerkezésük után szorgos orvosi vizsgálatoknak vetendőek alá. A csapatoknál, valamint oly utczákknál, a hova az illetők bevonulnak, ezenkívül megfelelő ideig orvosi felügyelet alatt tartandók. A vizsgálat továbbá kiterjesztendő a máhára és használati tárgyra is és a mutatózó szűkséghez képest a fertőtlenítés eszközei. Minden szállítóházban, mely ilyenmü katonai egységgel érintkezésbe jut, a fertőtlenítés hasonló eljárás követendő. Végül elrendeltetett, hogy ha a jelzett esetekben szabadságot katonákról van szó, ezek csakis szállítás útján küldendők el. Az esetben pedig, ha a polgári hatóságok a szabadságot megerkezéséről értesített nyerni óhajtanak: ez a szállítóház vagy az illető katonai hatóság által nyújtható. Míról a törvényhatóság tudomás és mihez tartás végett értesitem. Budapest, 1886. évi júliushó 12-én. A miniszter helyett Lukács György, államtitkár.

A vámháború. A főispánokhoz a belügyminiszter a következő leiratot intézte: Meltóságos ur! Múlt hó 11-én 31779. szám alatt kelt rendelettel az összes törvényhatóságok felé megajánoltam a romániai piaczokról leszorult

határszéli iparosok ügyét, és felhívtam a törvényhatóságokat: igyekezzenek oda hatni, mi szerint a vezetéseik alatt álló hivatalok és közlegyek szükségletei — határszéli iparosaink segélyezésére céljából — ezen iparosoknál rendeltessenek meg. Idézett rendelet megfogalmazása mostanig elhalasztható nem lévén, akkor még nem közölhetem ama közelebbi adatokat, melyekre mulhatlanul szükség van oly célból, hogy a megrendelések kellő pontosággal eszközölhetők legyenek. Hogy tehát a megrendelés és beszerzés módjára nézve is a törvényhatóságoknak közvetve tájékoztatást nyújtsak, Meltóságodat a következőkkel értesitem:

A határszéli iparosok nagyobbára kalap, posztó, pokrócz, ágytakaró, lótakaró, cipő, kefe, üvegnyomó, házívászon, papir, kötélzsinag stb. iparcsikkek készítésével foglalkoznak és ezen czikkből nagymennyiségű készlettel is rendelkeznek.

A megrendelések legcélszerűbben oly módon eszközölhetők, ha a megrendelő tárgyak jegyzéke — lehetőleg minták megküldése mellett — Brassó megye főispánja útján, a legközelebb Brassóban megalakult árúközvetítő irodával közöltetik, mely iroda hivatala van a szállítások elnyerésében közbenjárni, külföldi árumintákat beszerezni, az iparcsikkek számára piszokat szerzeni, s evéghől utazókat kiküldeni, szóval mindazt megtenni, mivel ezen iparcsikkek kelendősége előmozdítható.

Mídon tehát a fentebbiekről Meltóságodat értesitem, ezen ügy felkarolását figyelmebe azon kéréssel ajánlom, sziveskedjék oda hatni, hogy az említett iparcsikkek beszerzése mostanában szöba jöjjön: azok beszerzésénél a határszéli iparosok és gyárosok kiváló tekintet fordítássek.

Fogadja Meltóságod tisztelettem nyilvánítását.

Budapesten, 1886. évi júliushó 19-én, a miniszter helyett: Beniczky, államtitkár.

Szerbia jövője.

Budapest, július 23.

(—th.) Milán király trónbeszéde, melylyel az új skupstinát megnyitotta, olyan, mely élénken tanuskodik a szerb uralkodónak országa érdekei iránti hű gondoskodásáról s így nem csuda, hogy a szerb képviselők részéről a legrokonszenvesebb fogadtatásra talált.

Jelentékeny események előzték meg az új törvényhozás összeülését. Az összeültözös Bulgáriával nehéz megpróbáltatásokat s áldozatokat okozott az országnak. Sokkal élénkebb emlékezetben vannak még a szerb-bolgár conflictus egyes phasisai, hogyssem azokat újra el kellene sorolnunk, s azt a

mokon kezdett kísérletezni. A kísérletek a legjobb sikerültek; Jolibert néhány értesszel nyugalmra hozta a kart, és mikor a medium Neuberg által fölébresztve fölyította szeméit, mosolyogva nézett körül.

„Ez is bizonyított arra nézve, hogy igazam volt!” szölt a francia orvos. „Most fogjunk a másikhoz. E szegény ördög balszeme idegen behatás folytán vakkát tétett, tegyünk vele tehát néhány más kísérletet, hogy a kenyerszertől megmentessük.”

A medium készségesen engedelmeskedett a parancsoknak és végül ély elégűtven ébredt föl, mint az első, mísem emlékezőn a kiállott szenvedésekre.

Neuberg a két embert elbocsátotta és egyedül maradt a teremben Gyulával és Joliberttel.

„Mindenekelőtt szives lesz a hölgyeket megnyugtítani a két medium sorsáról,” szölt a művészhez. „Ami Henriket illeti, ugy vélem, legjobb, ha őt lehető pontosan megfigyeljük. Frank barátomat gyantásunkról bizalmasan értesítem és reménylém, lesz alkalmunk bebizonyítani azt, amit ma még csak feltételeztünk.”

„Bevallom, hogy én e csodás fölfedezés-től még egészen el vagyok kábula! — monda Gyula. De ha ez ember tényleg ily vakmerő játékot fűztök, kezdekem, hogy keresvesen megbánja. Ki tudja, hogy még micsoda leleplezésekre fognak vezetni a mai kísérletek!”

„Csak ne oly hevesen!” figyelmeztette Neuberg. „Miként hallotta, nem lehetetlen, hogy az általa gyorskorl hatalomról a legesekelyebb sejtélemmel sem bír!”

„Gondolja?”

„Igen,” erősítte Jolibert, „csak hogy ez embernek oly sajátosság tekintete van, hogy nem egészen lihető benne. Szűrke szeméből oly hatalmas akaraterő sugárzik, hogy az

trónbeszéd jogosan constatalta, hogy nem Szerbia veté el a háborúra fordult viszályok magvát s hogy mérsékelt magát bölcsen, midőn a hatalmak eljöttnek találták az időt a vérontás megszűntetésére.

Érdekes azon rész, mely Szerbia külviszonyáról szölvá, kijelenti, hogy Szerbiának viszonya Bulgáriával olyan, mint volt a háború előtt, a többi szomszéd államokkal pedig a viszony a legszívélyesebb. Ez bizony öszintén kimondja, de hisz azt a legszebb szólamokkal sem lehetne letagadni, hogy a tegnapi ellenségeket a kékekötés nem tette barátokká. A két országnak helyzete a Balkán-félszigeten Bulgária javára erősen megváltozott, s így nem csuda a szerbek részéről a féltékeny vigyázás, sőt az irigy ellenségeskedés sem. De a szerb trónbeszéd tanuskodik arról is, hogy Szerbia a legszigorubbant tisztelettel a nemzetközi szerződéseket. Jól teszi, így nem is lesz ok, hogy saját állameszméjének kivülről jövő megtámadás elleni védelmérol aggodjék.

Hogy a szerb királyság s derék uralkodója nem gondol a véres napok után bekövetkezett nyugalom megzavarására, bizonyítja a trónbeszéd, midőn a haza életérdekeinek s előhaladásának ápolását s előmozdítását a belpolitika főczéljául jelöli meg. Hogy e czél csak béke idején s ennek eszközeivel s munkájával érhető el, az világos. S a béke hasonló kezessegének tetszenek előttünk a trónbeszéd azon szavai is, melyek a többi szomszéd államokhoz való barátságos viszony magas értékben tartásáról tesznek bizonyoságot. Ez érzésben Szerbia találkozik a nagyhatalmakkal, legalább ezek többségének nincs magasabb czélja, mint a Balkán-félszigetet érdeklő szerződésnek és a békének föntartása. Szerbiának erőgyűjtésre s azon áldásos intézmények befejezésére van szüksége, melyeket az országnak az Obrenovics-dynastia teremtett meg. Ez erőgyűjtést s az eredményesen megkezdett intézményeknek befejezését népevel benső egyetértésben a király azonnal megkezdte a véres háború befejezte után. Az uralkodó s nép közti egyetértés megyözőleg mutatkozott a háborúban, s az biztosítja a szerb állam jövőjét is. Azon elemek, melyek az uralkodó dynastia ellenségei, s csak az alkalmomra vártak, hogy felforgatást idézzenek elő, mindinkább vesztik a tért Szerbiában. A nemzet felismerte, hogy a szerb állam mivelttség, állami és katonai kifejlődését s előhaladását az Obrenovicsoknak köszönheti, akik Szerbiának

ember föltelezi, hogy a mások uralásában nagyon is szorgalmasan gyakorolta magát.

„Nekem is már különös gondolataim támadtak e bankár fölöl,” monda Neuberg. „Azonban állítólag nagyon ügyes pénzügyi tehetség és talán ez magyarázza meg, hogy mások előtt a kalandosságú érímő képességeről mítsen akar tudni.”

„Az is meglehet,” viszoná Jolibert, „különben az ember senkiről se hiúgyen rosszat, míg az kétségtelenül nincs beigazolva. Én a magam részéről,” folytató frnom mosolylyal, „ugyanazt állítom a jó tekintetében is.”

XXIV.

Veszedelem nyereség.

Frank lakására megérkezve, Henrik nagyon buzzon foglalkozott jegyvesével. Nem hirtétette el ama pillantást, melyet Ilona ájulásából fölocsudiva. Gyulára vetett és rögtön elhatározta, hogy megfelelő intézkedéseket tesz. Mindenekelőtt ezelszertinek látszott a két fiatal közti érintkezést lehetőleg megszorítani és ez igen egyszerű módon és feltűnés nélkül keresztül volt vitható.

„Már régebben veszem észre,” monda látszólag gyengéd aggodalommal, hogy Ilona nem oly friss és vidám, mint volt csak pár héttel is ezelőtt. Egészsége helyreállítására kell valaminek történni, és azt hiszem, hogy valami kellemes fali lakhely esakhamarviszsa fogja varázsolni arezára az elhaltányodott rózsákat.”

Klementina, a ki hasonló megjegyzést már több ízben tett, csupa kénszertűsből helyeselte e nézetet és Frank nem zárkozhatott el a meggyőződés elől, hogy Ilonáért tényleg kell valamit tenni.

Ilona maga, a ki talán Henrik czélzáit kitalálta, hiába erősítette, hogy teljesen jól érzi magát és hiába figyelmeztetett ama nagy kiadásokra, melyek ez indítvány fogantatásá-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája (Július 24.)

A feltalálhatlanok.

— Regény. —
Írta: Pernett Frigyes.

XXIII.

Hypnotikus kísérletek.

(53-ik folytatás.)

Klementina, a ki rögtön lányához siett, megpróbálta leányát támogatni, holott maga is a legnagyobb mérvben föl volt indulva.

„Ez nem hölgyeknek való látványosság,” nyilvánította Henrik. „E kísérletek csaknem az élveboncolás borzalmaira emlékeztetnek!”

„Szerencsétlen nap!” morgogá Frank. „A kit a kudarez már barátja miatt is bosszantott.”

„Es ez lett volna hivatala engem a hypnotizmus számára megteríteni!” jegyzé meg Henrik.

Eközben Jolibert, a francia orvos, a ki, mint említettük, jelen volt az előadás, a másik két mediummal foglalkozott. Azután Neuberghez fordult és ezzel halkán beszélgetett, mi alatt több ízben Illingre tekintgetett.

Neuberg tagadólag rázta fejét. „Semmiestre sem,” monda szintén halkán. „Ez ember bankár és mint sok mások, határozott ellensége minden hypnotikus kísérletnek.”

Jolibert vállat vont.

„Nem találk más magyarázatot.”

„Mire?” kérde Gyula, a ki kevéssel előbb lett az orvosnak bemutatva.

„Maradjon vissza, Gosz barátom,” vála-

szolt Neuberg a kérdezett helyett. „Ha majd a társaság eltávozott, legyen tanuja a továbbinak.”

„Nagyon szivesen. Legalább azon helyzetbe jutok, hogy állításait a leghatározottabban megerősíthetem.”

Ezalatt a hölgyek fölvettek fölöttoiket. Gyula közölte Ilonával az orvos kívánságát és engedélyt kért, hogy később hogyléte után tudakozódhassék.

Henrik sürgette a távozást; ez meglehetősen ridegen ment végbe, mert az izgatottság épp oly általános, mint benső volt. A tanár egy intésére a fiatalabb orvosok is eltávoztak: Neuberg, Jolibert és Gyula egyedül maradtak a még alvó mediumokkal.

„Gosz Gyula legkedvesebb barátaim közé tartozik,” szölt Neuberg a francziához. „Jelenlétében tartózkodás nélkül beszélhet.”

Jolibert kezét nyújtott a művészeknek. „Az ilyen zavarok,” monda, „nem újak előttem. Az ok, melyet megfigyelni alkalmam volt, minden esetben ugyanaz volt. Ezen esetekben több hypnotizáló egyidejűleg kísérletezett ugyanazon egyénen. Amint látta, Gosz ur, az alvó medium egyes szerveire külön is lehet hatni és ha ez más által, nem az eredetileg kísérletező részéről történik, a hatás a fölébredés után is megmarad. Egy más által meredtett tett kar vagy láb ilyen marad a fölébredés után; ha a varázs előbb nem lett feloldva.”

„Ennek,” veté közbe Gyula, „ugyanazon kísérletező részéről kell történni, aki a varázst előidézte?”

„Nem okvetlenül szükséges, azonban a leggyorsabb módja annak, hogy a kívánt ezét elérjük.”

„Értem. Csak hogy ez esetben,” jegyzé meg Gyula, „Neuberg kísérletezett, tehát a magyarázat nem látszik találonak.”

„Talán mégis! Meglehet, hogy nem tünt

föl önnek, hogy az az ur, a ki a hypnotizmusról oly gunyosan nyilatkozott . . . . .”

„Illing Henrik bankár,” egészíté ki Neuberg.

„Legyen hát, Illing ur az első mediumnak karját és a másodiknak homlokát érintette.”

Gyula meglepetre nézett az elbeszélőre. „On tehát azt véli orvos ur, hogy ez ember érintése által idézheté elő ama reméletes jelenségeket?”

„Hogy tényleg ez volt-e az eset, az persze kérdéses, de a valószínűség igen nagy. Hogy azok csak egy második erő által idéztettek elő, az előttem kétségtelen, mert különben nem találunk e jelenségekre semmiféle tudományos magyarázatot. Míután Illing ur volt az egyedüli, a ki e két alvóal közvetlen érintkezésbe jött, őt kell tekinteni a jelenségek szándékos vagy öntudatlan előidézőjének.”

Gyula gyors pillantást váltott Neuberggel. „Ha ez bebizonyítható lenne!” szölt élénken.

Jolibert megjegyzései (nyilván a legsajátosabb gondolattól egész sorozatát keltették föl.

„A hebizonyítás nem lenne minden nehézség nélkül,” folytató Jolibert, „miután az ember a hypnotizmus alvás alatt történetek felfogja ugyan, de a fölébredéssel azok emlékezetét elveszíti.”

„Es mindkét medium időközben ébren volt!”

„Ez igaz. Most lássunk hozzá, hogy alkalmunkból másodsor is, mégpedig a lehető elővigyázattal fölkeltsük. Megengedi, tisztelt kártárs ur, hogy tudományomat megpróbáljam?”

„Készséggel!” szölt Neuberg, a ki Jolibert nézetét teljesen osztotta.

Az utóbbi az Illing által érintett kariz-

megszerezték a függetlenséget s önálló állami létét biztosították.

Milán király megmutatta az utat, melyen sikeresen haladhatni az ország felvirágzásának czéljai felé. Az ország védejét összehangba hozta a modern igényekkel, s modern s czélszerű reformokat hozott a belkormányzatba, jó viszonyt szerzett valamennyi állammal s különös gondot fektetett folytonos erősítésére azon benső összeköttetésnek, mely Szerbiát főleg monarchiákhöz kapcsolja. Azért teljes örömmel konstatajuk a szerb király s népe közti jó viszonyt, mely harcban, békében egyforma jelességgel megbizonyodott. Az új skupstinában az ellenzék nem talál tért a kormány elleni harcra, a kormány nagy többségre támaszkodhatik, s így békés s bölcs politikája nagy eredményeket valósíthat meg. Rokonszenvvel kísérjük a barátságos Szerbia sorsát s kívánjuk, hogy megerősödhesék s hogy teljesen elkészülhessen azon esélyekre, melyekkel a Balkán-félsziget jelen állapot terhes, s melyek mikénti dőlése kockáztatja Szerbia jogjainak fölött is.

A honvédelmi miniszterium a cholera terjedésének megállítás tárgyában rendeletet küldött a honvédelmi csapatok és intézetek parancsnokságaihoz, a utasítja őket, hogy saját hatáskörükben a kellő óvintézkedéseket tegyék meg el nem mulasztásuk.

Károly Lajos főherceg a czárnál. A „B. H.” bécsi tudósítója sürinyzi a már említett utra vonatkozólag a következőket: Károly Lajos főherceg utazása Peterhofba, a czár látogatására, dacára annak, hogy hivatalosan igazdíj barmelyi határozott czélját, mégis különböző kombinációra alkalmas. Először áll az a felfogás, hogy ez a látogatás mindenesetre békés jelnek tekinthető. Károly Lajos főherceg képviselte az udvart II. Sándor ezár temetésén és III. Sándor koronázásán Moszkvában, végre tavaly szintén jelen volt a krensiéri találkozó és mindez alkalmából szoros barátság fűzi őt a czárhoz. Udvári köreink kiváló finom érzékkel fogva a politikai helyzet változásai iránt nem is hiszik, hogy a főherceg Peterhofba utaznék, ha Oroszország és Ausztria-Magyarország között nem volna tiszta a levegő, vagy legalább, ha mindkét résznél nem éreznék annak szükségét, hogy esetleges apró differenciákat elsimítsanak és a barátságos viszonyt megerősítsék. Hogy ily sötét pontok voltak és még lehetnek, az nem kérdés és itt azt hiszik, hogy ha a főherceg minden politikai missiót kizáró barátságos látogatásra megy is Peterhofba, mégis találkozik ott alkalom a barátságos beszélgetés folyamán oly tárgyakat érinteni, melyek általános politikai jelentőségűek. Természetes, hogy az utazás, ha nem is komoly politikai szándékokra, mindenesetre retrospectív megjegyzésekre nyújt alkalmat. Előnk emlékeznek azokra az ismételt nehézségekre, melyeknek viszonyunk Oroszországhoz alá volt vetve, éppen most emlékeznek élénken az itteni politikai körökben azokra a kellemetlen zavarokra, melyek nekünk Oroszország a szerb-bolgár háború alatt és röviddel előbb készített, mikor a pozsegi hadgyakorlatok után ő felsége átment a brodi hídon és bosnyák földre lépett. Ezenkívül fömarad még a bolgár és szerb válság, szövet bonyodalom elé, mely elől nem lehet szemel hunyulni. A mi különösen Szerbiát illeti, itt feszült figyelmet kísér az ottani események és azt hiszik, hogy Milán király Ausztria-Magyarország tanácsára eresztette meg a kissé nagyon feszesen tartott gyepől és egyengette útját a kiegyezési politikának az elkészített ellenzékkel. Az ellenzék képviselői választásának kérelmetlen megsemmisítése, képviselői elfogatása az alatt az ürügy alatt, hogy hamisították megbízó levelei-

sával össze vannak kötve. Lemészakták és Henrik emlékeztet, hogy nemrégiben a nyugati vasut mentén látott egy nem igen nagy, csinos villát, mely minden igényeknek a legjobban megfelel.

Mikor Gyula megnyugtató közléseinek megtétele végett eljött, már az egész terv készen volt; Henrik gonosz élvezettel kényserizte a művészt oly nevet helyeslésére, a mely saját személyére nézve alkalmas időben jött.

Klementina, a ki jövődéli vejenek titkos indokán nagyon jól keresztilátott, a legelfogulatlanabb módon meghívta Gyulát, hogy egészen ne feledkezék meg hazáról és Agoston, a kinek a szüfalak mögött történetről fogalma sem volt, a legmelegebben ismételte e meghívást.

Ezáltal, Henrik bosszúságára, aki nyíltan nem mondhatott ellen, ismét meg volt valami nyerva. Ilona könnyebben lélegzett; hiszen meg mindig a Frank és nem az Illing nevet viselte; a kocka meg nem volt elvetve és így meg mindig megmaradt annak gyenge lehetősége, hogy ezen összeköttetés keserű kelyhét nem kell kiüríteni.

Gyulának a legkisebb kedve sem volt raményről, igényéről lemondani. Meg is találta az utat a nyaralóhoz és már ottlétük második napján tisztán látható volt, hogy a fiatal mester az ő Cezcilia-hódolatával egyáltalán föl nem hagyott.

Klementinánál a művész hallgatag elturnálással találkozott, megszerette őt, sokkal jobban, mint a bankárt, aki, fájdalom, férjének szomorú sorsával egyre szorosabb összefüggésbe jött. A derék asszony szíve teljes melegevel ragaszkodott szeretett leányához; Ilona boldogsága volt egyetlen vágya és azt szívesen megvásárolta volna utolsó csapp vérevel.

De ő sem tudott tanácsot adni; nem lehetett egyebet, mint imádkozni azért, hogy végre minden jóra forduljon, habár erre nézve a kilátások napról-napra jobban elkomorulni

ket, azt mind nagyon nyugtalanított s lehangolt, mert mindez az ellenzékét meginkább a panszlávizmus karjaiba kergeti és erőszakos lázadásra izgat, melynek következményei nagyon veszedelmesek lehetnek. Nem felejtették el itt, hogy a szerb-bolgár háború alatt Ignatieff előtt fejtette „Szerbia nemzeti programját.” Szerbia nagysága — mondá akkor Ignatieff — nem a bolgár, hanem a bosnyák oldalán van, O-Szerbiában, Kossovo-Poljében, a hol szőlő legenda a Rigómezőről, melyen Lázár, a szerb legnagyob czárja, elesett és ott. O-Szerbián át vezet az ut, melyen Ausztria-Magyarország Szalonikibe akar jutni.

Külföld.

A császár-találkozás. A magyar király s osztrák császár és a német császár-találkozásáról a „Nord. Allg. Zig.” a következőket írja: Ausztria és Németország földrajzi határvonalát nem a gyűlölet és a féltékenység, de a bizalom és a barátság őrzi. Nem mulasztják el annak constatálását, hogy e szép barátság viszonyt a német császár mindannyiszor megújítja, valahányszor Gasteinba megy. Ez alkalmakkor az uralkodók rendszer találkozásai megerősítik a kölcsönös bizalmat és bizonyítottan nyújtanak az egész világ előtt ezen, a béke fontartására oly annyira fontos szövetség szilárdságát.

Orosz csapatok Bessarabiában. Mint Bukarestből írják, dacára minden hivatalos czáfolatnak, számos magánjelentés határozottan azt állítja, hogy Oroszország szokatlanul nagy számmal szállítja a csapatait Bessarabiába. A honvédelmi állandó bizottság, a mely a magasabb haditanácsnak egy nem képezi és a mely csak válságos esetekben szokott egybegyűlni. Sinaia-ba utazott a királyhoz.

Szerb trónbesszéd helyreigazítása. A „Bud. Cor.” Belgrádból illetékes helyről felkérte, hogy utaljon arra, hogy a „Correspondenz-Bureau” által legelőször táviratban közölt szerb trónbesszéd szövege ép legfontosabb részében helytelenül volt visszaadva. Milán király nem szolt Szerbia viszonyáról a többi európai államokhoz; az illető szakasz szövegerint fordításban másképp, következőleg hangzik: „Viszonyaink Bulgária fejedelemséggel ugyanazok maradtak, mint a háború előtt voltak. Megelégedéssel constatólom, hogy a királyi viszonyba a többi szomszéd államokkal nemcsak correct, hanem barátságos is és legelőkelőbb törekvésem továbbra is annak leszen szentelve, hogy azok olyanok is maradjanak és megzilárduljanak. — Eszerint tehát, mint a fentebbiekből kiviláglik — a hamisan és irányzatlan kivonatolt trónbesszédhez oly sok oldalról fűzött megjegyzések mind elvesztik alapjukat.

A gályarab-képviselő. Cipriani gályarab újabb megválasztása alkalmából Foréiban naponta zavarások fordulnak elő, melyek tegnap érték el a telópontjukat. Egy nagy néptömeg vonult végig az utcákon vörös zászlóval és kiabálta, „Eljen Cipriani, „Eljen a gályarab!” A conservatívek ablakait beverték és meg többféle kihágásokat követtek el. A tüntetők nagy része vörös és zöld sapkákat hord (az élettölgység vagy hosszabb ideig gályára elítéltek jelenye). A rendőrséget és a carabinieri-t, kik közbeleléptek, fűtytel és növeléssel fogadták, hanem azért mégis csakhamar helyreállították a rendet. Számos elfogatás történt. Cipriani választását nem fogják megsemmisíteni, hanem a riasztó szavakat egyszerűen érvényteleneknek jelentik ki és azon jelöltet fogják megválasztott képviselőnek tekinteni, a ki Cipriani után a legtöbb szavazatot kapta.

Legújabb posta.

— Kálnoky gróf külügyminiszter csütörtökön délután Kissingenbe érkezett.

— Az angol kormányválság. Londoni újabb hírek megerősítik, hogy a cabi-

netalakítás nehézségeibe fog ütközni, amennyiben Salisbury meg fogja kíséreni, hogy a kormány a whig színezetet adjon. E kísérlet kudarcot fog vallani, melyet Salisbury arra törekszik, hogy Hartingtontól jókaratú semlegesség biztosítását megnyerje. Azt beszélik, hogy Göschén. továbbá Argyll és Westminster hercegek nem vonakodnak egy tory-cabinetbe lépni.

A szerb alkotmány-revisió. A „Pol. Corr.” nesi levele kiemeli Milán királynak az alkotmány-revisiójáról legutóbb tett kijelentését, hogy t. i. a revisiót a haladó párt sürgeti és készíti el annak útját, csakis a radialis párt államellenes magatartása, mely 1883-ban felkelésre vezetett, késletette az alkotmány-revisió ügyét. Ha erre vonatkozólag az előfeltételek kedvezők, sem a király, sem a haladó párt a fennálló alkotmány szabad átalakításának nem fognak ellenállani. Ez előfeltételek pedig abban állnak, hogy a radialis párt a visszavonás elvet, melyet eddig tanusított, abbahagyja és tényleg közreműködik az állami viszonyok megszüldítésében. Todorovics, a radialis párt jelenlegi vezére legutóbbi nyilatkozatai szerint most már van kilátás arra, hogy a radialis párt jelenlegi vezére legutóbbi nyilatkozatai szerint most már van kilátás arra, hogy a radialis párt ezen értelemben megváltoztatja álláspontját és így az alkotmány-revisió lehetővé lesz.

TAVIRAT.

— A négyülés előkészületei.

Budapest, július 23. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az Edelsheim-Janszki-ügyben augusztus 1-én tartandó négyülés előkészítő bizottsága megalapította mai ülésében azon határozat szövegét, melyet a négyülés előtt javaslata foghoni. A határozat a király ő felsége iránti hódolat és loyális nyilatkozatával kezdődik s ezután Edelsheim-Gyulay báró nyugalmazott hadparancsnok iránt fejezi ki rokonszenvét, míg Janszki tábornok előléptetését mélyen sértőnek mondja a magyar nemzeti közérzletre nézve, s elvárja, hogy egy a kormány, mint az országgyűlés elégtételt fognak szerezni a nemzetnek.

Az „Aradi Közlöny” előfizetési feltételei:

Helyben házhoz hordva:	
Egy évre	12 fr. — kr.
Félévre	6 „ — „
Negyedévre	3 „ — „
Egy órára	1 „ — „
Videkre postai széküldéssel:	
Egy évre	14 fr. — kr.
Félévre	7 „ — „
Negyedévre	3 „ 50 „
Egy órára	1 „ 0 „

Az előfizetési pénzeket kérjük e hó végéig az alólított kiadóhivatalhoz ezimezve be- küldeni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel. Arad, 1886. évi júliushóban.

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Július 24. Szombt. Róm. cath. napt. Krisztina. — Prot. napt. Krisztina. — Görög-orosz napt. (Július 12.) Prokol. — Nap kél 4 ó. 26 p., nyug. 7 ó 45 perc.

Július 25. Az aradi iparos ifjak önképző és segélyező egyletének táncszünetje a városi színházteremben.

Július 25. Az Uj-Szt.-Annán rendezendő Annabál megartása.

Augusztus 10. Arad megye renkívüli közgyűlése.

kipárnázott szárny közt kidugta fejét. „Ah — ismét ön az: mit kíván még?” „Bocsánat; csak még pár szót.”

Frank az ajtón kívül álló ember hangját meghallotta és kellemetlen emlékezés eleventült meg agyában. Az bizonyos, hogy e hang nem volt ismeretlen előtte és valami kellemetlenség fűződött eseményéhez.

Legjobban szeretett volna Agoston fölkelni, hogy egy gyors pillantással minden kéltelnyek végett vossen; Illing azonban úgy állt, hogy az ilyen meglepetés kivilhetetlen volt. A két úr pár percig angol nyelven társalgott, aztán az ajtószárnny ismét becsukódott és a bankár a zárt ráfordított.

„Ugy, most már remélhetleg zavartalanul maradunk,” mondá „legalább addig, míg ügyeinket el nem végeztük, senkinek sem nyitok ki.”

„Ki volt ez a kellemetlen látogató?” Illing kissé elpirult.

„Nincs okod harsogni!” válaszolt némileg zavart mosolyal. „Senki olyas, a kinek ismeretsége az ember büszke lehetne.”

„Magam is lyesfőlt gondoltam.” „Ismered?” kérde Henrik öszszérzött szemöldökkel.

„Attól tartok, hogy igen. Ugy látszik, hogy egy teljesen hasonló hangu emberrel nem éppen barátságos összeköttetésben állottam.”

„Az lehet, sok hasonlóság akad a világban. Ez ember csak néhány nap óta van Bécsben.” „Angliából jött, mint embereid egyike mondta?”

„Londonból.” „És angol?”

„Nem,” viszoná Henrik kissé nyugtatottan. „Azelőtt is volt Bécsben?”

„Az hiszem, hogy igen.” „Az ügyvéd észrevette, hogy Henrik nem szivesen idézik a tárgynál, azért nem kezdte tovább.” (Folyt. köv.)

HIREK.

Arad és Vidéke.

— A siketnéma gyermekek érdekében.

A következő sorokat tettük: A siketnema-iskola tanulói majd mind szegény szülők gyermekei levén, az iskola ügyét vezető felügyelő bizottság kötelességének tartotta telbetűleg hozzájárulni, hogy ügyességessen legyen öltözködé mindenik e sajnlatra méltó lények közül. — Kétféle ruházatot kaptak, u. m. tölít és nyárit. Legnagyob összegét szolgáltatva a karácsonyi gyűjtés, melyhez a közönség olyan bőkezűen járult, hogy a szándékba vett kiadásokon felül még 58 forint 2 krajczár maradt a ruházásra. — Böhm Lajos ur is adott hat forintot. Kornay Giza és Ilona 50—50 krajczárt. Hirschl Zsigmond 1 frtot, Dományi József 5 frt, Vizer Péter 4 frtot, Bing Vilmos 5 frt, dr. Schulzter Henrik 10 frtot, Beck Adolf 2 frtot és főtiszt. Jánosy Demjén 15 forintot volt szíves a ruházás költségeit adni, mit ez alkalommal nyilvánosan megköszönök oly reményben, hogy a nemesen érező közönség ezután is pártolni fogja városunk siketnema gyermekeit. M. Á. y. Mátvás.

— Közlekedési furcsaság. Radnáról panaszkodnak nekünk, hogy adig, amíg Arad-ról Radnára és vissza lehet vasúti terti-tyeket kapni. Radnáról Aradra és vissza nem adnak ki ilyeneket. Hogy mi értelme van ezen intézkedésnek, nem lehet tudni, de az bizonyos és számos (vagyis inkább számtalan) példával lehet igazolni, miszerint e körülmény sokaknak jövedelmező gesztelekre ad alkalmat. Egy terti-tyeket Aradról Radnára ugyanis 1 frt 50 kr. a II-od osztályban; már most sokan ilyen váltanak Aradon és minthogy Radnáról Aradra az egyszerű terti-tye ár 1 frt 40 kr., ott Radnán 1 frt 10 kr-t is eladják a terti-tye-tyeket s így 40—50 kr-t teszik meg az utat Aradról Radnára. E jövedelmező üzletágnak vége szakadna, ha a t. üzletigazgatóság Radnán is adatna ki terti-tye-tyeket.

— Deutsch Lázár buttyáni izr. tanító jubilauma. Buttyánból írja levelezők július 21-dikéről: Városunkban tegnap ünnepeltek Deutsch Lázár 40 éves tanítói jubileumát. Az ünnepély délután fél 3 órakor tartatott meg a „Korona” vendéglőben a kávéházi termében, hol Fischer Adolf üdvözölte az egybegyűlteket, s aztán Klein József felolvasta Deutsch Lázár életrajzát, mely az „Aradi Közlöny” 199-ik számának tárczerajzában közöltetett. Ennek megtörténte után Geszti Armin intezett üdvözlő beszédet, a jubiliánhoz, mire Deutsch Lázár meghatottan köszönte meg a megtisztelést; végre pedig F. Á. Szerepa elszavalta Simon Juditját, mi az ünnepély kimagasló részét képezte. Az ünnepélyre megjelent Paradeiser Lajos szolgabíró, továbbá Horos Lajos gurahonezi körjegyző is. A banketten mintegy 50 egyén vett részt. Ott volt Gurbán Constantin képviselő, Paradeiser Lajos szolgabíró, Popescu Izidor helybeli jegyző, Föthy Nándor erdész, Popa György körjegyző, Szirmay János róm. kath. plébános és Borsos Lajos körjegyző. A bankett alatt többrendbeli toastok mondtattak, melyek közül Paradeiser szolgabíró ur nagy tetszést aratott. Este táncszünet volt a „Korona” vendéglő termében, mely egészen megtelt, s a mulatság másnap reggel 4 óráig tartott.

— Battonya jó hírneve érdekében. Több fővárosi és egy aradi lap, a Battonyai angyalcsináló s különösen külön címek alatt, egy vérlázító esetközölték, melyet egy szülésznő követelt volna el Battonyán. Erre vonatkozólag most a battonyai hatóság a következő sorok közlésére kérte fel lapunkat: Tekintetes szerkesztőség! A „Szegedi Híradó” által közölt újdonsági cikk alapján egy „borzasztó bűntény” esete Battonyáról vetettél át csaknem az összes hazai lapokban. Az esetről mi csak a lapokból értesültünk s tudakozódásunk után teljes határozottsággal állíthatjuk, hogy a battonyai kir. járásbírósg előtt valóban folyik Pataki Rozália szülésznő ellen hasonló irányu bűnper, a szülésznő azonban Kungótán lakik s ugyanott folyik a közzöltött bűntény. Mitis helyreigazításán közzöltetni kértük s ezen nyilatkozat átvételére az esetet közölt lapokat felkérjük. Battonyán, 1886. július 21. Suty a Márviuil, bíró. Bánfy József, jegyző.

— Időjárás. Ugy látszik, az időn még az időjárás is tökéletes kotta szerint megy. Medár után ugyancsak betartotta az eső a maga terminusát, a 40 napot, annyira, hogy már sok is volt a jóból, azután elállott végleg. Egy-egy kis vihar ugyan közbe szökött, de az is hamar elhallgatott és nem gyakorolt semmi hatást a hőmérsékletre. Ennek köszönhető aztán az a nem kevésbé kellemetlen körülmény, hogy már most a canicula előtt oly óriási a meleg, mint egy sültekemében és jótékonyan hat a spiro és nem tudom én miféle bakteriumok és miázmák fejlődésére kivált a posványos vidékeken. Hát még majd ezután mi lesz, ha tovább is így tart! Mindenki buvik az árnyéka, a perzselő napsugarak ellen, csak Grünberger uszoris száll szembe a közvéleménnyel, bensőleg örülve és gyönyörködve másnak a verejték-cseppjein.

— Csöd. Az aradi törvényszék mint elsőbírósg tegnap (pénteken) rendelte el a csödtől Saly Denső aradi vaskereskedő ellen. Tömeggondnoknak Pavlovits Szevetoz árnyégl. helyt. tömeggondnok dr. Nemes Zsigmond lett kényezve. A bíróság részéről a csödbiztosítási teendőket Kugler István tsvéki bíró vezéti.

— Elfogott sikkasztó. Csütörtökön délután fél 6 órakor a helybeli Citronyi-féle kényezében Gajda Gábor polgári biztos ügyesség folytán egy kórházi sikkasztó került kézre. Az illető, Göth István 38 éves, nőtlen férfi, ki ezelőtt tisztességes állással és nyugtalan előélettel bírt. — A medgyes-nagyküllői gazdasági tanítványok volt gondnok, — de nemrégiben megszállyván a kiadós árúrdó, az intézet vagyonából mintegy 1500—1600 frtot és magán emberektől 300 frtot elsikkasztva, megszökött. — Aradra e hó 15-én jött és megszállyva egy elsőrangú szál-

lójában, uras életet kezdett a mások pénzéből. Megfordult minden nyilvános helyen és sokaknak feltűnt egy bőkezű költsége, mint előléli magatartása által. Végre a fenn említett detectivnek is a szemébe ötlött, és az tudakozódván kiléte felől, a személyazonosságát megállapító értesítvényt kezéhez kapta és ennek alapján a jelzett időben és helyen le is tartóztatta Göthöt. Midőn a városházán elővezetni akarták, zsebéből egy forgó pisztolyt rántott elő és azt maga ellen fordítá, de a fogahtfelügyelő egy gyors mozdulattal átfogta karjait és így megakadályozta tettében. A jegyzőkönyv felvétele alkalmával bevallotta minden bűnet, sőt még azt is, hogy innen Budapestre akart menni bátyjához és ott vetni véget életének. Még mindig a börtönben van és újabb öngyilkossági kísérlet ellen egy rendőr őrzi.

— Kontárkodás. Sztupár Ignác, simándi lakos, f. hó 18-án elvéréz következtében elhunyt. Ikreket szült ugyanis és dacára, hogy nehéz szülés esete forgott fenn, orvos távollétében csak egy kontár bábát hívtak hozzá. Ennek hibás kezelése okozta az elvérézt, közvetve tehát a halált. Az orvosrendőri bűllaszemle megejtették. Hogy vajon az ügyetlen bábát kérdőre vonták-e, — a mit mindenesetre megérdemelte — nem tudjuk.

— Rádás. A Stoll és társai által elvált kínésári épület ott a megyeház mellett, ugyszólván villámgyorsasággal épül fel. Az építványot többek közt cigány nagyszámosság is segítik hordani. Hanem ezeknek van azután egy kis appendixük, mindegyiknek van 5—6 rajkója, kik az arra járó-ekelő nem kis fülécskélendős óráig a legkételetlenebb cigányvársárt rögtönzik. Saját szemünkkel láttunk a megyeház sarkán 12—15 ilyen meztelen, különböző koru és nagyságú purdét, nehányat pedig pár lépésnyire az előbbiekől a kocsit középen, a földön heverő két eszeméssel, rémségesen kiabálva, hajukat tépve, cigány-kereket hányva. Szóval, Arad főterén valósgos pusztai cigány-karaván van, csak a sátorok hiányzanak. És tíz lépésnyire ott áll egy rendőr és kedélyesen nézi az építkezést, mert hát rőndnek, ugy látszik, csak a zárára dolgában muszáj lenni, s ez sem bizonyos külvárosi kávéházak zárárára nézve, hanem csak ott, hol kivételés alkalmakkor, mint például névelésűkben, sat, intelligens emberek zárt társaságában, habár vendéglőben mulatnak. Már félórval előbb mutatkozni ilenkor, vajon néhány perozelt tovább maradjak-e, sokkal nagyobb megnyugvásul szolgálván t. oz. Andrásainknak az, ha véletlenül urakkal köthetnek ki, mintsem hogy vak kődösökal, vagy plane cigányokkal bibölőjenek. Ezek miatt nem érdemes fáradni.

— Ministeri rendelet. A nagy katonai gyakorlatok tartását a honvédelmi miniszter csakis reggel 10 óráig engedélyezi, tekintettel a nag hőrsége és a júrványos időre, elrendelvénye ugyszermind egy a ki-mint a bevonulásoknál minden egyes ember orvosi megvizsgálását.

— Betörte a fejét. F. hó 22-én este felé a kasza-utca-ban egy pajzán suhanc „gummi puskával” lövöldözött és egy arra menő kis léányt a visszapattanó kő beverte fejét. Persze volt ott közel minden, csak rendőr nem.

— Elveszett. Hehle József es. kir. katonai törzseros elvesztett egy értékes arany gyűrűt. Keretik a becsületet megtaláló a rendőrségre vinni, hol illő jutalomban részesül.

— A nemzeti színház tagjai B-Csabán. A jövő hó első napjaiban Launer Károly kezdeményezésére B-Csabán egy igen jelentős ünnep készül, melyre a nemzeti színház több előléli tagja is hivatalos. Czélja az ünnepek a magyarosodást, mely talán sehol oly öröndetes arányokat nem öltött, mint e nagy alföldi városban, meg szélesebb alapokra fektetni. A város közönségének már is van tekintélyes tökéje, kiseddovók fellállítása, hová a még részben tótajkú lakosság örömmel küldi gyermekeit, s hol játsva mind megtanul magyarul. Ezt a tökéit akarják a most rendezendő ünnep által, mely két napra tervezetik, gyarapítani. Első nap kiráudálás, színi előadás, második nap hangversenyyel egybekötött táncszünet lesz. Az ünnep fényessé és vonzóvá tételére erősen fognak u készülődések.

— Csoporthozható bérleti jegyek kiadása a m. kir. államvasutak vonalaira. Az utazó közönség figyelmét felhívjuk a m. kir. államvasutak vonalaira fennálló bérleti jegyekre, melyek bármely tetszés szerinti vonalra összeállíthatók és azon előnyt nyújtják, hogy a keleti futárvonal egyedüli kivételével minden menetrend szerinti vonat, tehát a gyorsvonatok használatára is jogosítanak és hogy az utazás ezen jegyekkel annyiban is igen kényelmes, hogy a gyakorlati jeggyalvány, lebeljegyzés vagy a személypénztárkál való egyéb érintkezés szükséges elessik; figyelemreméltó továbbá, hogy azok alapján a rendes podgyász-szabadsuly is engedélyeztetik és vegre, hogy az árk-oly olcsón vannak megszabva, hogy többszöri használat mellett igen jelentékeny díjmentesítés éretik el. A f. é. június 1-én életbe lépett menetrend által létesített kedvező vonat-csalakozásra való tekintettel ezen bérleti jegyek az eddigi viszonylatokon kívül Budapestről Szabadkán át Szegedre, továbbá Aradon át Temesvárra, valamint viszont szándékolt utazásokra is ajánlatok; megjegyezve, hogy miután ily jegyek az arad-temesvári vasut vonalára nem adnak ki, az Aradról Temesvárra történő utazásnál az utánfűzési Temesvárig a kocsiban, minden utánfűzési pótlék nélkül a kalauznál eszközölhető, míg a Temesvárról Budapest felé való utazásnál egyszerűen Temesvártól, Aradra szőlő közönséges jegy a pénztárnál váltandó, Budapest és L. m. Bruck, illetve Hecsközti utazásra is használható ily bérleti jegyek, amennyiben

Bécsbe való utazásnál a bruck bécsi vonalra nézve utközben eszüközlendő az utatizetés. az épp említett módon. — mig Bécsből történő utazásnál Bécsbe váltót Bruckba szóló jegy a pénztárnál. Enlített bérleti jegyek a folyó évre 100 kilométerig terjedő távolságoknál, illet. összhosszaknál 1—2—3 óra. valamint 5 hónapra, illetőleg a f. év végéig terjedő időre, nagyobb távolságoknál pedig csak december végéig való érvényesülhetnek. Ezen jegyek a m. k. áll. m. v. s. t. a. k. v. a. r. o. s. i. m. e. n. t. j. e. g. y. i. r. o. d. á. j. á. b. a. n. (Budapest, Mária-Valéria-utca H u g a r i a - s z á l l ó) adatnak ki, hol erre vonatkozó bármely szó- vagy írásbeli felvilágosítás nyerhető, valamint a bérleti díjszabás is díjmentesen kapható.

Kazánk és a főváros.

A jószívű királyné. Nadai szerb királynéhoz most is érkezik Belgrádból körvények. Közlebb egy beteg lányka érdekében kapott egyet, ki valami esontörténet szüvedet s Belgrádon nem tudák kigyógyítani. A királyné intézkedett, hogy szállítsák Bulapestre s megíratta Davies főcsontságú titkárnak, hogy várja e szegény betegot az itteni pályaházban, helyezze el a város-kereszt-együttel körházába, hol az ő költségen fogják gyógyítani s ne kíméljék a költséget, csakhogy kigyógyítsák. Nemes vonás.

Nagy népgyűlés tartását határozták el azok, a kik esontörténet az irői körben összegyűltek annak megbeszélése végett. hogy mit tegyen a fővárosi polgárság a Janszki-ügyben. Az értekezleten mintegy ötvenen voltak jelen, köztük függetlenségi párti képviselők és írók s egyhangulag mondták ki, hogy a főváros lakosságának impozáns módon kell nyilatkoznia ez ügyben. Általános helyeslést közt ismételve is hangsúlyozták, hogy a népgyűlésnek nem szabad pártizmetének lennie, hanem a közérzetet kell kifejeznie. Az előkészítő bizottságban is, melyet az értekezlet azonnal megalakított, képviselve van minden párt. Az eddigi tervei szerint a népgyűlést vasárnaphoz egy hátra hívnák össze.

Gyilkosság a kibékülés után. Varga a József özvegy és neje vidáman töltötték az időt Deés háza s a község egyik kocsma-jában. Hosszas különlet után ismét kibékültek s áldomású bűven fogyasztották a palinkát. A mulatozás perczről-perczre hangosabb lett. Dal és tánc fűszerezte a kedélyes szórakozást. Közbe-közbe a férj szemrehányása hangzott fel a feszelen mulatozásból. A szemrehányás végre éktelen veszekedéssé esz e verkedésbe fajult. Varga József elérkezettnek látta az időt, hogy kedves élete párját, a sok hűtlenség miatt, most érezhetőleg megfeddje, s midőn az elég bátor volt visszatapoggni: egy özvegykessel úgy szurta szíven, hogy nyomban meghalt. A vért látva a férj, kétségbeesett és sírva fogta be durva tenyerével a tárogató sebet, hogy a kiömlő vért visszatartsa. De már késő volt. A özvegyvasszony holttestét felboncolták s contafalták, hogy a seb feltölténi halálos volt. A özvegy most szilagy-cseli járásbírósság börténében várja méltó büntetését.

Rettenetes óráhóru volt esontörténet délután 3 és 4 óra között Pozsonyban. Iszonyúak voltak a dörgések, melyek megrikkadtatták az épületek falait és vakolatát ezikzáltak a villámok. Egyre erősebb lett a zivatar és délután negyed 4 órakor érte el tetőpontját. A villám három helyen is lecsapott, mindenütt gyújtott, emberélet azonban nem esett áldozatul a zivatarnak. A udorf közelében a villám az evangélicus iskola-épületet és az ezzel szomszédos gazdasági épületet érte, s ez teljesen leégett. Betört továbbá a Svetlik kelety házába, mely a főhercegi palota mellett van. A villám itt a tetőn keresztül a konyhába hatolt, egy gyermeket székéről ledobott, de nagyobb kárt nem okozott. A gyermek sértetlen maradt. Harmadikban a villám a Karacsony-féle palotába csapott, melyben jelenleg Frigyes főh. lakik. A villámcsikra a tetőn át a ruhaszárító kamrába és a nagy ebédterembe hatolt. Épp akkor időzött az ebédlőben Izabella főhercegnő három leányával. A villám a főhercegnő feje fölétt csapott le, a falba furdódt és abban nagy lyukat ütött, de szerencsére sem a főhercegnőnek, sem a gyermekeknek nem esett bajuk. Az ebédlőből a lépcsőházba csapott át a villám, de ott sem okozott nagyobb kárt. A palota tetőzete kigyulladt, a tüzet azonban a szolgaszemélyzet gyorsan eloltotta. A városban csakhamar híre terjedt annak a komoly veszedelemnek, melyben a főhercegi család forgott és egész délután nagy közönség hullámzott fel s alá a palota előtt.

Birói bölcsesség. Egy horvát falu templomába nem oly rég Kiepac Marcell földbírtokos mise alatt ittasan belovagolt és a sekrestyés kezéből kikapva a füstölőt, egyik oltártól a másikhoz lovalgot s egyre füstölt. A megbotránkozott hívek kikergették, de bement megint gyalog s ugyanazt tette. Ekkor megragadták s a templom előtt — a mint megérdemlé — jól elvárosított. Az ügy mint kihágás került a királyvárosi alispán elé, de a bölcs bíró fölmenté, mivel itt volt és mivel az állatis kedves az isten előtt. Vajon ezzel vége lesz-e a botránynak?

Egy püspök bérmutaja. Dr. Schlauch Lőrincz szatmári püspök bérmutaja valóságos diadalut: ahol csak megjelen, mindenütt a legszíveltebb ovatókban reszesítik a fűdős főpásztor. Eddig Szigeten kívül 8 községben szüntotta ki a bérmutás szentségét. Különösen ünnepegyesen fogadták Balán, Kőrösme-

zón, Bocskon és Petrován, mely utóbbi helyen Jonas Odón megyeiyei tanár aposa V. Papp Zsigmond földbirtokos vendége volt. A nagyföldművelő püspök f. hó 22-én fejezi be útját s azután fardalmait pihenőre a gyertyánligoti furdóba tér, hol Zichy Jenő gróf társaságában pár napig időzött.

Rongyos császár. Bikkdön van egy szegény örök, kinek az a rögeszméje, hogy ő egy elvarázsolt herceg. Alho község tartozik neki 9 millió frttal, Bikkdön 4 millióval, Hartberg 500 ezer frttal stb. Mindeme követeléseit dacára rongyokban jár és igen elégedett. Csak egy baja van, az hogy nem kap feleléget. Ha kérdik tőle, vajjon van-e valami vágya, hát azt mondja: „I braut halt amul a dichtige Frau, weil a Kaiser bin.“

Rövid hírek. Ó felségó a király Szentandrásy Lajosnak a közigy s különösen a nevelésügy terén szerzett érdemei elismerésül a Ferencz-József-rend lovageresztjét adományozta. — Ipolyi Arnold püspök Pör Antal pozsonyi kanonok kíséretében Gesztre utazott Tisza Kálmán miniszterelnök látogatására. — Kereskedelmi és ipariszkola nyílik meg a jövő tanévre Szombathelyen. — Desseffy Zsigmond volt 48.49-iki honvéd tüzérszázados 56 éves korában Kassán meghalt. — A bolezavidéki aranybányákban egy banda rendszeresen üzte az aranylovást, évenként százezer frtyai kárt is okozva: a esendőrség azonban most elfogta a banda főbjeit s nyomában van a többieknek is. — Megnyugvása. Az angyalföldi gyilkos: Goldstein Izidor a vallató rendőrségtől azt mondta: „Még jobb, hogy elcséptek, különben a világ legnagyobb gyilkosa lett volna belőlem. Sikerülvén az első, a másodikról sem riadtam volna vissza. Mig így még beszéltes emberrel lehetek! Különben is mi hasznom volt az egész- ből. Alig egy forint maradt meg!“

A nagy világ.

Piloty Károly, a müncheni műakademia híres igazgatója s a német festőművészet egyik leghívatottabb képviselője, meghalt. Egyik legnagyobb művét: „Nero Róma egésze után, melyhez ő Rómában tett tanulmányokat, a mi nemzeti muzeumunk képtára bírja, gróf Pálffy János ajándékból. Megjelent olykor műsarmunkunkban is, hol tőle a „Julius Caesar halála“ is látható volt. Nagy tehetségi és tanulmányi művész vala, de bizonyos hidegséggel festett. Inkább tanulni lehetett, mint lelkesedni tőle.

Családi ünnepegyél — családi dráma. Hollweg S. gross-weissenbei bírtokos a mult héten ünnepegyél meg ezüstküldalmát, melyre fia is megerkeztek. A fiatal emberek — s még többen a környékbeliek közül — a fegyverek használatáról, különösen az ismétlő fegyverek szerkezetéről vitakoztak: az előadóttak magyarazattal kísérőben, bementek a vadászszobába, amelyben különféle fegyverek voltak felaggyva. A fiatalabb Hollweg, anélkül, hogy megnevezt volna, vajjon meg van-e fölve, egy kétesvívű puskát akasztott le a szegről és magyarazata közben felhuzta a kakasát; de utja kicsuszott s a kakas lecsapódván, a fegyver esült s az ajtóhoz támaszkodó fivére melében találva, a szomszédos szobába bukkott, a melyben éppen hölgyek is voltak jelen. Leírhatlan jelenet következett most. Iszonyú volt a zavar a véreben feregő ifjuhoz sietve vendégek között. Az anya és a család több nő-rökona elájult, mig a férfiak foltogván a komoly helyzetet, a fiatal embert ágyba fektették, a mit a fiatalabb Hollweg szó és köny nélkül merőn nézett. Mialatt odakint a sebesülttel foglalkoztak a szomszédos szobában egy lövés dördült el. Mindenki odá rohant. A fiatalabb Hollweg nem bírván elviselni a fájdalmat s a szemrehányást, hogy bájtyja gyilkosává lett, szobájába ment s golyót ráptíveten agyába, szörnyet halt. Az ezüstmenyegzőnek ez lett a borzasztó vége.

Tanácsadó szent atya. Az „Ausserer Anzeiger“-ban különös hirdetés volt olvasható e napokban. A lobasizti káplán figyelmezteti e hirdetésben a Moserben lakó S. Alojzia kisasszonyt, hogy ne menjen férjhez vendég-lősből. A hirdetés különböző hangzik: „S. Alojzia menyasszonyának Moserben. Mint a kedgy működésének a labosizti plébánián több évi megfigyelője, levelezés hiányában így módon bátorodom lebeszélzni azon szüandékaról, hogy — terve szerint — vendég-lősből menjen nőül. Csöndes, érzékeny és inkább az élet szentsége felé hajló jellege nem egyezik össze a vendég-lő élettel és sok szenvedésnek volna álvette. A kedgy, különben tisztelt vélegénye esetleges zavar esetén egy hélig sem bízható üzlettel kegyedre. Prasa káplán.“ Már most csak az a kérdés, vajjon a vendég-lőst gyűlölte-e, vagy az „élet szentsége felé hajló jellem“ Alojzia kisasszonyt szerette oly nagyon a káplán ur?

Gyilkosság zene mellett. Az Elberfeld közelében tekvő Schwelmben a vendég-lőben f. hó 19-ikén egy tíróli társaság a nagy eseny t rendezte. A többi vendégek között volt egy fiatal szuhanc is menyasszonyával. A fiatal szrelmes pár eleinte kedélyesen mulatott, később azonban valami fölött összekoecantak, a legény egyszerű fölállt, bakkarjával átölelte a leányt s jobb kezével borotvát huza ki zsebeből, ezzel — mielőtt valaki megakadályozhatta volna — keresztül metszette a nyakát. A leány hangos sikoltással roskadt a földre rögtön meghalt. A gyilkos elmenekült.

Rövid hírek. A Radeckyszobor. A csehországi takarekpénztár igazgatósága a helytartóságnak 1000 frttal adott át a Bősen felállítandó Radecky-émlékoszoborra. — Seafia, a bécsi udvari operaház tagja, mint Dresdából sürgőnyűk, ott meghalt. — K r a k k ó vidékén borzasztó vihar és felhőszakadás volt. A villám több helységben lecsapott s néháy házat felgyújtott. — Ungyilkos págy hitokos. Májna-Frankfurthól Wohlfahrt Káre kereskedő, a Rauscher Jakab-cég tagja, a napokban hírtelen és nyomtalan eltűnt. Most a bukaresti német consul táviratjában értegi a frankfurti rendőrséget, hogy Wohlfahrt, ki másfél millió hiányt hagyott volt maga után, Bukarestben öngyilkossá lett.

CSARNOK.

A májusi éj vagy a vízbeftult leány.

— Gogoly elbeszélése. —

Oroszló fordította: Almási László.

A vízbeftult leány.

(Vége.)

— Mindent köszö vagyok megtenni érted, szép kisasszony! — mondá ömledve. — De hogyan és hol keressem? — Nézd, nézd! — szolt sebesen — itt van! Egyedül táncol leányaimmal a parton és melegsik a holdfényen. De ő álnok és ravasz. Vízbeftult leány alakját öltö magára s én tudom, én hallom, hogy itt van. Fájdalmas erőzt kelt bennem, szinte földököltem mint. Nem uszhatom kényem szerint, mint a hal, földököltem és a fenekre bukom, mint a kő. Keresed fel őt legény!

Levko a partra nézett: a vekony, ezüstös ködhen csillogott a könyvi, mint árnyék, fehér, mint a gyöngyvirágos rét, ingekbe öltözött leányok, nyakaikon aranytálérók és fényes gyöngyök pompáztak, valamennyien halványan voltak: testük, mintha szivárványból lett volna és mintegy átlátszó volt. Körtáncot járva közeledtek hozzá. Zaj keletkezett.

— Hollót játsznak, hollót játsznak! — zúgták valamennyien, mint a folyam melletti nád, melyet alkonyatkor megingat a lebegő széllel.

— Ki lesz a holló?

Sorsot vetettek — és egyik leány kilépett a tömegből. Levko figyelmesen nézte őt. Eszre lehetett rajta venni, hogy kedvetlenül játsza szerepét. A sokaság körben húzódtott el és gyorsan futott a házi ellenség támadásai elöl.

— Nem leszek holló! — mondá a leányka faradtan líhegve — fáj nekem, hogy szegény anyámtól kell csirkét fognom.

— Te nem vagy boszorkány! — gondolta Levko. — Ki lesz most a holló?

A leányok újból sorsot vetni akartak.

— Én leszek a holló! — hangzott a közepén.

Levko fürkésző tekinteteket velett arczára. Gyorsan és bátran futott ez a sor után és mindenféle kiterjesztő figyelmét, hogy elfoghassa a szakmányát Levko észrevette, hogy teste nem oly fénylő, mint a többie: belsejében valami sötétség honolt. Kiabálás támadt: a holló rávetette magát az egyikre és elfogta azt. Levkonak úgy tetszett, mintha körmeiket vett volna észre és látta volna az arcán visszatrücskölő kárörömöt.

— A boszorkány! — mondá ujjal mutatva reá és a ház felé fordulva.

A kisasszony elvette magát és a leánykák zaj közt vittek magukkal azt, ki a hollót játszta.

— Hogy jutalmazlak meg, legény? Tudom, hogy nem vagyol arany után: te szereted Annát, de durva apád nem engedti, hogy őt nőül vedd. Nem fog többé ellenkezni: add át neki ezt az iratot! — Kinyitja fehér kezecskéjét és arza oly csodálatosan fényben uszott... Képzhetetlen reszketéssel és gyötrelmes szivdobogások közt nyult Levko a levél után és... felébredt.

A felébredés.

— Nem álom volt-e ez? — mondá Levko, fölkelve egy halomról. Mindenre úgy emlékszem, mintha való lett volna!... Csodálatos, esodálatos... ismétlé szettekinzte. A feje fölött álló hold jelezte az éjfélt: körrökörül esend vala: a tő fölül hűvös szellő fujdogált; feje fölött betett táblákkal, komoran állt az ócska ház. Moh és burján mutaták, hogy már rég költöztek ki belőle az emberek. Kinyitja kezét, mely egész alma alatt görösesen volt összeszorítva és bámulátaban felkiáltott, midőn levelet vett észre.

— „Ej, ha irástudó volnék!“ gondolta magában, mindenképen forgatva a levelet. É pillanában zaj támadt mögötte.

— Ne féljtek tőle, fogjátok meg! Mitől féltek? hisz tizen vagyunk! Esküszöm, hogy emberrel van dolgunk és nem ördög- gel! Így bátorította társait a govoja és Levko megérezte, hogy olyan kezébe került, mely- kőtől nem egy reszketett.

— Vesz le földi, rettenetes álézadat! Elég sokáig bolondítottad az embereket! — szolt a govoja, torkon ragadva emberét és rámereszte szemét. — Levko! fiam! — kiáltá bámulátaban hátulnéve és eleresztve foglyát. Te vagy hát kutyaházi! Nézd csak az ördögi fajtát! Azt hittem, hogy valami kifordított szürő ördög üzi tréfiát, a dolog pedig úgy tük, ki, hogy te törzs borsot apának az orra alá és hogy te eszindol a zenebonákat, dal- lokat készíts!... He-he, Levko! Mint je- lent ez! Viszket a hátad? Kössétek meg!

— Megállj apám! Parancsom van ez iratot átnyujtani neked.

— Nincs most arravaló idők! Kössé- sétek!

— Megállj govoja uram! — kiáltá a jegyző a levelet felbontva, — ez a biztos ke- zeírása.

— A biztosé?

— Abiztosé? — ismétlék gépiesen a tizedesek.

— A biztosé? Különös! még rejtélye- sebb kezd lenni! — gondolta Levko.

— Olvassa csak, olvassa! — mondá a govoja: — mit írhat a biztos? — szolt a pálinkafőző pipájába tüzet esiholva.

A jegyző befejezte akököcsölést és meg- kezdte az olvasást.

Parancs Makogonenkij Entuch golovának! Tudomásunkra esett, hogy te, vér bo- lond, ahelyett, hogy beszédnél a bátraleköt és rendelt tartalmát a faluban, megalomdultál és zenebonát csinálsz... — Megállj, megállj! elég már jegyző uram: — kiáltott a govoja: — bár nem hallottam, mégis tudom, hogy nem ez a földugol, olvassa tovább.

— Ennek következtében meghagytuk, hogy tñstent háziasít össze fiadat, Makogonenkij Levköt, a falubeli Petriesenkov Anna, kozák

leánnyal és hogy csináltsd meg az orszá- g- uton a hidakat és ne adj tudtomon kívül fa- ludból lovakat a törvény embereinek, még- ha az állam költségen utaznak is. Hogyha pedig oda jövetelnekor észrevezetik, hogy parancs- latunk nem hajtatót végre, egyedül te vona- tott felelősségre. Derkás Drispánovszki Kozma, leköszönt hadnagy és kertületi biztos.“

— Hát még mi? — szolt a govoja bá- mulva. — Hallottatok-e, hallottatok-e? Mi- denent a golovától kérnek számat és neki en- gedelmekeskedni kell a parancsnak! Feltéte- len engedelmekeskedni! De már ezt kikérem magamnak... Téged pedig — folytatá Lev- koboz fordulva — a biztos ur parancsa foly- tan — ámbátor igen fursának tetszik ne- kem, hogy került ez hozzád — megházasi- lak: előbb azonban megkóstolod a korbácsot, tudod azt, amelyik a kenezénél eségg. Hol- nap hosszabbra főnom... Hol vetted ezt az irást?

Levkonak, noha még mindig esodálko- zott ügyének ily kedvező fordulatán, volt any- nyi józan esze, hogy a való helyett egész történeten adja előt, miképen jutott az irat birtokába.

— A városban valék — mondá — teg- nap este s ott éppen akkor találkoztam a biztosal, amikor leszállott kocsijáról. Megtud- ván, hogy falubeli vagyok, kezembé nyomta ez iratot és megparancsolta megmondani ne- ked, hogy visszatérteben betér hozzánk ebédre.

— Ezt mondá?

— Igen.

— Halljátok? szolt a govoja fontos áb- rázattal fordulva kísérlőhöz: — a biztos sze- mélyesen jön el barátunkhoz, vagyis hozzám, ebédre. O!... Itt felemelte ujjait a govoja és különös arczot vágott. A biztos, halljátok! A biztos fog jönni hozzám ebédre! Mit gon- dolt jegyző uram és te sógor, ez nem kicsi megüszteletés, nyge?

— Mióta emlékszem, kapta meg a jegyző a szót, egyetlen govoja sem vendégelte még meg a biztosot.

— Nem minden govoja párja a golová- nak! szolt ünneplően a govoja. Száját elgöb- bítette és olyan hangon nyilvánítá tetszését, melyet bódülésnek is lehetne nevezni. — Mit gondolt jegyző uram, nem volna-e jó kiadni a parancsot, hogy a híres vendég számára háza- n- kint hozzanak valamit... Nos?... — Igen, igen, govoja uram!

— Mikor tartjuk a lakzit, apám? kérde Levko.

— A lakzit? Adnék én neked lakzit!... De híres vendégünk... holnap megesket a pap... fűssön meg a káposztás! Lásza be a biztos is az igazságot! No gyerekek, menjünk aludni! Pusztuljatok haza... A mai eset emlékezetembe hozta azt az időt, amikor én... E szakmai fontoskodó tekintettel nézett maga körül.

— No most elmeseli a govoja, hogy kísérte a czárnót! mondá Levko s gyors léptekkel s örömet haladott az ismert házikó felé, me- lyet cseresznyefák környezték. „Adjon az uristen neked, szép kisasszony mennyorszá- got!“ gondolta magában. „Örökké örvendj az angyalokkal a másvilágban! Nem mondom el senkinek az éjjel történt esodát; egyedül ved- leld közlöm. Annám, te fogsz binni nekem és velem együtt imádkozni is fogsz a szerencsét- len vízbeftult lelki ödvéért!“ A házhöz ért: az ablak nyitva volt, a hold sugarai megvilá- gíták a szobát és az alvó Annára estek. kinek feje kezére volt támasztva, arca lángolt, ajkai mozogtak és nevet rebegték. „Aludjál edesem, álmoldjál minden földi jóval; de ez se lesz jobb a felebredésnél.“ Keresztet vetve rája, bezárta az ablakot és csendesen távozott.

Néhány percz múlva mindenki aludt a faluban; egyedül a hold világított az ukránjai ég határtalan pusztáján. Ünnepegyél volt min- den, és az éj, az isteni éj végéhez közeledett. Nagyszerűen nézett ki a föld az ezüst fényben, de már senkit sem bájolt el, mindenki áldo- zott az álmoknak. Csak néha-néha hangzott fel egy-egy kutyagafás és csak a részeg kalenik kereste házat a néptelen utcákban.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— A termés. Buttyinból írja levele- zünk, hogy ott a nyomtatáshoz most kezdtek hozzá. Amny már ma is constatálható, hogy a buza jó középtermetű ad.

Hivatalos piaci árak Aradon.

(Julius 23.)

1. Gabnaneműk: tiszta buza legkezebb 7 frt 40 kr, közep 6 frt 80 kr, kétszeres legkezebb 6 frt 40 kr, közep — frt — krajczár, rozs legkezebb 4 frt 50 kr, közep 4 frt 20 kr, árpa legkezebb 4 frt 50 kr, közep 4 frt 20 kr, zab legkezebb 5 frt 10 kr, közep 5 frt — kr, retek-repeze legkezebb 4 frt 70 kr, kukorica 4 frt 65 kr minkt.
2. Liszt: legfinomabb 0-ás 17 frt 40 kr, legfino- mabb I. 16 frt — kr, zsemlye 15 frt — kr, feher ke- nyér 14 frt — kr, fekete kenyér 11 frt — kr, rozs 10 frt — kr, tengori — frt — kr minkt. Dara tiszta bu- zából 18 frt — kr, Arpakás 15 frt — kr minkt.
3. Hűvelések: borsó 14 frt — kr, bab 12 frt — kr, lenese 14 frt — kr, köleskása 14 frt — kr, bur- gonya 4 frt — minkt.
4. Szénna: 1. köölt legkebb 5 frt — kr, közep- szerű 4 frt 50 kr, köttelen: legkebb 5 frt — középszerű 4 frt — kr egy miktusa.
5. Kétszínű vagy ágyi szalma: legkebb 2 frt 50 kr, középszerű 2 frt — kr egy miktusa.
6. Takarmányszalma: legkebb 2 frt — kr, kö- zepszerű 1 frt 50 kr, egy miktusa.
7. Álomszalma: legkebb 1 frt 20 kr, középszerű 1 frt — kr, egy miktusa.
8. Fa: bukk 3 frt 50 kr, ceser 3 frt 50 kr, szifa — frt — kr, fény — frt — kr.
9. Hus: marha 56 kr, borjú 70 kr, disznó 52 kr, juh 40 kr: disznósör 60 kr, szalonna 60 kr, vaj 1 frt — kr, olvasított vaj — frt — kr egy kilója.
10. Vegyesek: Borszezd 40 kr, tej 10 kr, fehé- rő bor 20 kr, fehérvaj 18 kr, vörös 6 bor 40 kr, vörös vaj 30 kr, ceset 6 kr, pátinka (szilva) 30 kr, sör 24 kr egy liter.
11. Zöldeség: Két (Kohl) 4 kr, kalarábi (Kholo- zabi) 4 kr, vés-vagy ezekléra 4 kr, sarga-vagy murekára 3 frt, veroshagyma 10 kr, fokhagyma 12 kr, cesetler 4 kr, petrezselyem 3 kr, pastinák 3 kr, leveles-zöldeség (Suppenzwurm) 3 kr, lójas darabja 2 kr, bors — frt — kr, paprika 80 kr kilogrammonként.

Szeneszlet.

(Julius 23.)

(B.) Készárú nagyban 26, kicsinyben 26.50, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatözsde.

(Julius 23.)

Kevés forgalom, az árak 10 krajczárral olesobbak. Oszti buza 7.61—7.62, tavaszi buza 8.12—13. 6szi zab 6.98—5.99 uj tengeri 5.44 5.45 káposzta-repeze 9.75.

Budapest, július 23. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) Az esti tözsde zárlati arfolyamai: Magyar aranyáradek 106.—; magyar papíráradek 94.70; ma- gyar hitelbank 286.50, osztrák hitelbank 279.10, London 126.10, Páris 50.—.

Sertéskereskedelmi osarnok.

Budapest-Köbányán.

Köbánya, július 22. Az üzlet változatlan. Magyar aranyéi 106.—; 44.50 frtg. magyar aranyéi fiatal közép 44.50—45.50 frtg. magyar aranyéi fiatal közép 44.—45.— frtg. magyar szedett közép 43.—44.25 frtg. magyar szedett közép — frtg. magyar szedett közép 42.—43.— frtg. romániai bakonyi átmeneti nehéz — frtg. rom. átmeneti bakonyi közép — frtg. rom. átmeneti eredeti közép — frtg. rom. átmeneti eredeti közép — frtg. szerbiai átmeneti nehéz 41.—42.— frt, szerb. átmeneti közép 41.—42.— frtg. szerb. átmeneti közép 41.—42.— frtg. Hizo egy éves elősúlyban — hízó 2 éves makkos elősúlyban 4 — forint, 1 éves hízó a vasútról mázsalra — frtg. Az árak hízalt sertéseknek páronként 45 kilós 4%-os levonással méterezésenként értendők. Makkos sertés, elősúlyban 4% levonással — forint. — Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmenetiek adatok át, vérvon-s páronként 3 arany várn fejében megértintetnek.

Hivatalos arfolyamok

a budapesti áru- és értéktözsden 1886. évi július 23-án.

Magyar aranyáradek 4 sz.	106.—
Magyar papíráradek 5 sz.	94.70
Magyar vasuti köleson	154.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	101.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	128.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	119.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	105.—
Magyar földterhermentesítési kötv. záradek	105.—
Temes-bánási földterhermentesítési kötvény	105.—
Füredi földterhermentesítési kötv. zár.	105.—
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	105.—
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	105.—
Magyar szőlődezsnaváltási kötvény	100.50
Magyar nyerenymű-sorsjegy-köleson	123.50
Tiszazsabadalmi és szegedi sorsjegy	125.90
Osztrák járadék papírban	85.—
Osztrák járadék ezüsten	85.75
Osztrák járadék aranyban	118.75
1860-iki osztrák államsorsjegy	142.—
Osztrák-magyar bankrészevény	875.—
Magyar hitelbankszerevény	286.60
Osztrák hitelintézeti részvény	279.—
Cs. és kir. arany	6.93
20 frankos arany (Napoleon'd'or)	9.97
Német birodalmi márka	61.85
London (8 havi váltókért)	126.10
20 markos	12.35

IDEGENEK NEVSORA.

(Julius 23.)

Föherkereszt-örvöl. Krieger G. birt., N.-Szt.- Miklós, Kovács Béla, orv. B.-Gyula, Szabó Gyula, orv. Miskolc, Kóreny A. felügyelő, Bpest, Frey N. igazgató, Bpest, Hochrein Lajos, Hoffmann P., tanár, Bpest, Kretzl Miksa, Lederer Adolf, Perels Miksa, Beck József, Löwensohn N., Löwinger N., Marle N., Kauders J., kerék., Bocs.

Nador-szálló. Forster Elek, birt., Dombegyháza. Hárzberger Samu, hivatalnok, Temesvár. Erdődy Imre, hadnagy, Berettyó.

Felölös szerkesztő: **Hindy Árpád.**

Nyiltter.“

Sidoli T. lovardája. Aradon, a megyeház-utca végén.

Szombaton július 24-én nagy disz megnyitó előadás

a magasabb műlovgálás, ló- és állatiadomítás, ballet és némajáték korából.

A continens legkittünőbb lovarjai és lovarnói fellepte.

Kezdeté 8 órakor.

A lovarda kátrányozott ponyvával van be- vonva és minden időjárás ellen biztos men- deket nyujt.

Hely árak: I. ülőlékly 1 frt. II. ülőlékly 50 kr. III. ülőlékly 25 kr. Gyermekét hozzájárulóik kíséreté- ben a második hely felét, a kárzatot 10 kr fizetnek.

A lovardában buffett van felállítva

